

Pontos

Salvador Espriu

Al fons dels ulls tranquils del mar
He vist el somni caigut, romput
Del temple d'un Dèu antic.
Ai, marbre fred del temps, la meva vida
Que perdo sota el glaç de les paraules.
Damunt la roca nua de la mort
Puc ja només alçar l'alta columna
D'aquest dolor, un aspre, solitari,
crit sense cant
sense record del cant, mentre s'emporten
negres ales del torb a la llum del dia
per les presons del cel i m'enmirallen
invitant-me a partir, enllà d'un sereníssim
camí profund, els ulls tranquils del mar.

ESPRIU, Salvador (1985): *Cementiri de Sinera. Les hores*. Barcelona: Edicions 62.